

Κρατική ασυνέπεια απέναντι στον πολίτη

Της **Λιάνας Γούτα** *
www.lianagouta.gr

Όπως απαιτούμε συνέπεια από όλους τους πολίτες, όταν επικαλούμαστε την πάταξη της φοροδιαφυγής ή την έλλειψη φορολογικής συνείδησης, αυτή τη συνέπεια πρέπει να τη δούμε πρωτίστως και από το ίδιο το κράτος

Ενας από τους τίτλους που κυριάρχησαν στα ΜΜΕ την εβδομάδα που πέρασε ήταν "Η απόσυρα αποσύρεται"! Σύντομο αλλά περιεκτικό. Αν και είχε προηγηθεί ο υπουργός Οικονομικών, ο οποίος ήταν ακόμη πιο συστηρικός και απόλυτος, περιοριζόμενος στο τελεσίγραφο μόνο δύο λέξεων: "Απόσυρα τέλος".

Εδώ είναι που ήρθε κεραμίδα στο κεφάλι των πολιτών. Γιατί εκεί που όλοι περίμεναν από την πράσινη υπουργά Περιβάλλοντος την προσαρμογή του μέτρου της απόσυρ-

σης της νέας και φιλόδοξης κυβέρνησης διά στόματος του αντιπροέδρου της, του κ. Πάγκαλου, όχι μόνο να καταργήσει τα stage, αλλά και να μην πληρώσει ανθρώπους που εργάστηκαν για κάποιο διάστημα. Δηλαδή, ένας άνεργος νέος που πιθανώς βρέθηκε σε μεγάλη ανάγκη, γιατί πράγματι σε μεγάλη ανάγκη πρέπει να βριακεσαι για να ηγαίνεις να εργασθείς για 400 ευρώ ανασφάλιστος, προσλαμβάνεται για κάποιο διάστημα από το κράτος, εργάζεται, και στο τέλος τού ανακινώνουν ότι δεν θα πληρωθεί! Απίστευτο και όμως αληθινό. Το κράτος σίρει, δηλαδή, τη συμφωνία που έχει συνάψει με τον εργαζόμενο και, ενώ το ίδιο έχει κερηωθεί και ωφεληθεί από το προϊόν της εργασίας κάποιων

παι κάθε οικογένεια να κάνει τον οικονομικό προγραμματισμό της; Το φορολογικό σύστημα αποτελεί το οικονομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να κινηθούν όλοι, από τη μεγαλύτερη εταιρεία ως τον τελευταίο πολίτη της χώρας. Αλλά αυτά το πλαίσιο, που πρέπει να αποτελεί το σημείο αναφοράς της οικονομίας της χώρας, αλλάζει πιο γρήγορα και από τις εποχές! Όχι μόνο όταν αλλάζει η σκυτάλη από τη μια κυβέρνηση στην άλλη, αλλά ακόμη και όταν στην ίδια κυβέρνηση αλλάζει ο υπουργός ή ακόμη και όταν μέσα σε ένα μήνα από τις προεκλογικές υποσχέσεις περνάμε στις κυβερνητικές εξαγγελίες. Έτσι οι έκτακτες εισφορές δίνουν και παίρνουν, ακόμη και αναδρομικά σε εισοδήματα

Το stage χρησιμοποιήθηκε από το πολιτικό δυναμικό της χώρας με τρόπο που βλαστήκε και πάτησε στην ανάγκη άνεργων νέων και πήνω στην ελπίδα για εργασία.

ας, ώστε να γίνει ακόμη φιλικότερο προς το περιβάλλον, όπως προεκλογικά σχολιαζόταν, αντ' αυτού τα μέτρα καταργήθηκε στο σύνολό του μεριάς και απροειδοποίητο! Μα είχε θεσπιστεί λίγους μήνες πριν και όλοι το υποδέχθηκαν θετικά, ζητώντας μάλιστα βελτιώσεις για ακόμη μεγαλύτερη οικολογική ευαισθησία.

Ωστόσο σήμερα δεν θέλω να σταθώ σε αυτό το συγκεκριμένο θέμα της απόσυρας και του στόλου των παιδιών, ρυπογόνων αυτοκινήτων, που είναι και το ίδιο ένα μείζον θέμα στις μολυσμένες μεγαλουπόλεις μας, αλλά θέλω να μείνω στη συμπεριφορά του κράτους, που για τον έρμο τον πολίτη θυμίζει κάτι χειρότερο από κινούμενο στόχο. Ή ίσως, για να το πούμε ακόμη καλύτερα, στόχος μαζίς να είναι ο ίδιος ο πολίτης, που προσπαθεί να σποφύγει τα σκάγια που του έρχονται σπρειοδοποίητο και ωςάν κεραυνός εν σιβρία, σε ένα τοπίο που διαρκώς αλλάζει χωρίς καμιά προειδοποίηση!

Γιατί τίποτα σε αυτή τη χώρα δεν μένει σταθερό. Ούτε νόμοι, ούτε ρυθμίσεις, ούτε εξαγγελίες. Όσο γρήγορα, εύκολα και πράχειρα θεσπίζονται, άλλο τόσο εύκολα καταργούνται. Έτσι, το κράτος, που θα έπρεπε να αποτελεί σημείο αναφοράς, προστασίας και εμπιστοσύνης για κάθε πολίτη, αποδεικνύεται τελικά ένας πονηρός εχθρός, που παίζει παιχνίδια στην πλάτη του.

Σχολίαζα πριν από λίγες ημέρες την από-

ανθρώπων, οπφοραίζει εκ των υστέρων να μην τους πληρώσει ως όψιμος και εκ των υστέρων εκδικητής και τιμωρός μιας πρακτικής που χρησιμοποιήθηκε από πολιτικούς και κυβερνήσεις για τη συντήρηση σχέσεων συνδιαλλαγής.

Ναι, το stage χρησιμοποιήθηκαν από το πολιτικό δυναμικό της χώρας με τρόπο που βλαστήκε και πάτησε πάνω στην ανάγκη άνεργων νέων και πάνω στην ελπίδα για εργασία. Αλλά και το κράτος χρησιμοποίησε εργατικό δυναμικό και υπηρεσίες κυριολεκτικά μισομηής, χωρίς ασφάλεια, αλλοιώνοντας προς το θετικότερο το στατιστικά νοούμερα της ανεργίας και διάφορο άλλο υφραίο στην πλάτη των ανέργων. Ποιος εργοδότης δικαιούται να μην πληρώσει έστω και μία ώρα εργασίας σε κάποιον εργαζόμενο; Κανένα! Στην Ελλάδα, όμως, το κράτος φαίνεται να μπορεί να κάνει τα πάντα, καταστρατηγώντας κάθε έννοια συνέπειας και δικαίου.

Το πρόβλημα είναι ότι το παραδείγμα της κρατικής ασυνέπειας απέναντι στον πολίτη είναι τόσο πολλά και τόσο καθημερινά, που μάλλον μας έχουν γίνει συνήθεια και συνείδηση. Π.χ., πόση είναι η περίοδος ισχύος ενός φορολογικού συστήματος για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις στην Ελλάδα; Ή, για να το πούμε αλλιώς, με ποια βάση πρέπει να σχεδιάζει η αγορά σε αυτή τη χώρα τις επιχειρηματικές κινήσεις, την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, αλλά και με ποια βάση πρέ-

που ήδη φορολογήθηκαν και για χρονιές που πέρασαν και έκλεισαν, ενώ νέες φόροι εξαγγέλλονται, τακτικοί και έκτακτοι, άμεσοι και έμμεσοι.

Η θεωρία του χάους φαίνεται ότι στη χώρα μας βρίσκεται εφαρμογή στις σχέσεις κράτους-πολίτη. Και ίσως ακόμη χειρότερα. Γιατί στη θεωρία του χάους την τελευταία ώρα, για να αλλάξει η κατάσταση, οι σχέσεις κράτους-πολίτη φτάνει συχνά να αναρωπιέται μήπως υπάρχει και η πρόθεση να τον παγιδεύσει και να τον τιμωρήσει μετά. Σε κάθε συνεργασία, σε κάθε συνδιαλλαγή, ακόμη και σε κάθε ανθρώπινη σχέση, οι όροι είναι το πρώτο που πρέπει να συζητείται και να ξεκαθαρίζεται. Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους, κατά τη λαϊκή ρήση, ωστόσο σε αυτήν εδώ τη χώρα το κράτος κρατά πάντα κλειστά χαρτιά που βγάζει την τελευταία ώρα, για να αλλάξει το δεδομένο και να προκαλέσει εκπλήξεις. Και όπως απαιτούμε συνέπεια από όλους τους πολίτες, όταν για παράδειγμα επικαλούμαστε την πάταξη της φοροδιαφυγής ή την έλλειψη φορολογικής συνείδησης, αυτή τη συνέπεια πρέπει να τη δούμε πρωτίστως και από το ίδιο το κράτος. Για να νιώσει και ο πολίτης εμπιστοσύνη, εγγύηση, σιγουριά και ασφάλεια. Να νιώσει ότι το κράτος είναι το σπίτι του και όχι ο εχθρός του. Σε μια εποχή που απαιτούνται θυσίες από όλους, οι σχέσεις εμπιστοσύνης είναι προϋπόθεση.

* Η Λιάνα Γούτα είναι χαμηλός μεταπτυχιακός, σύμβουλος ενέργειας και περιβάλλοντος